

Sierteelt (Ervaringen uit 't Veld, deel 5, Joost Stallen)

8 februari

Sierteelt

Sinds mijn laatste stukje zijn er enkele weken overheen gegaan. Er viel dan ook niet zo gek veel te melden. De kroppen die we inmiddels weken geleden geoogst hebben, zijn al lang door de salade gegaan, en in ham gestoofd. Perfect, ik heb me inmiddels voorgenomen door te gaan met deze trekkerij. Ik kan vrij gemakkelijk aan wortels komen, dat is geen probleem.

Lof voor het raam

Ik heb dus een krop overgehouden van mijn teeltronde in januari. Dat exemplaar is met wortel en al op de vensterbank terecht gekomen. "Is dat mooi?" vroeg mijn vriendin me onmiddellijk, op een manier waarin het 'nee', dus' al in was verpakt. Antwoord: 'Ja dus, dat is mooi. En het wordt de komende tijd nog veel mooier'.

Het duurde wél een paar dagen voordat mijn witlofkrop weer op het idee kwam om weer wat te groeien. Dat is wel verklaarbaar, want bij het overzetten van de wortel vanuit de trekbak in de bierpul (ik had niets anders bij de hand) sneuvelden er nogal wat haarwortels. Bovendien was de overgang vanaf een relatief koele zolder naar een cv-verwarmde woonkamer behoorlijk fors. Dat zijn omstandigheden die bij gebrek aan een betere formulering aangeduid worden als 'stressvol'. Zelfs planten kunnen daar dus last van hebben.

Maar nu zit de groei er dus flink in, met een vlot uitgroeiende pit. Het zou mooi zijn als er straks ook nog bloei in gaat komen.

Wordt vervolgd: om aan te kondigen dat mijn witlofplant de geest heeft gegeven, of om te melden dat mijn vriendin het prachtig vindt. Vooral die paarse bloemetjes.

Joost Stallen